Скритата история на четиридесети стих - номер тридесет и четири

Йезекиил номер петнадесет

Jeff Pippenger
2026-10-28

Пет скрити месеца

Вестта за исляма, представена в десети стих, е изложена от Йосия Лич през 1838 г. във връзка с времето, посочено в петнадесети стих. В онзи момент е имало елементи от пророчеството, които са били скрити от погледа на Лич. Към 1 август 1840 г. Лич вече е публикувал по-обстойно изложение, основано на онова, което му е било разкрито след 1838 г. чрез вестта за „пет месеца“. През 1838 г. част от вестта за „пет месеца“ в девета глава на Откровение е била скрита за Лич. Скритата част от пророчеството за петте месеца е била разпечатана за Лич преди 1840 г. и това разпечатване е довело до проявлението на Божията сила от 1840 до 1844 г.

Петте месеца от пети стих останаха скрити до 2026 г. Когато Елисавета излезе от укритието си след пет месеца, към нея се присъедини Мария. Мария свързва петте месеца на укриване с притчата за десетте девици, защото, за разлика от Елисавета, Мария беше бременна девица, а Елисавета беше бременна жена, преминала детеродната възраст. И двете раждания представляваха чудо, всяко по свой начин, но Мария беше девица. Всички пророци говорят за края на света, а девиците в последните дни, символизирани от Мария, са петте разумни девици, които съставляват филаделфийското движение на третия ангел и са на брой сто четиридесет и четири хиляди. Елисавета и Мария се срещат през шестия месец, след като Елисавета се е крила пет месеца. Петте месеца от пети стих останаха скрити до 2026 г.

Когато Йоан се роди, Мария се върна в Назарет, а Захария вече не бешеням. Мария беше с Елисавета до затварянето на вратата при неделния закон, когато пророчеството проговаря. Захария е пътепоказателят алфа, който е лишен от говор, а също и пътепоказателят омега, който проговаря при раждането на сина си. Захария е в началото и в края, като символизира както първия, така и третия ангел. Елисавета е вестта на втория ангел, а Мария е вестта на среднощния вик, която се присъединява към Елисавета в края на петте месеца на укриване.

Осемчленното семейство на Ной бе скрито в ковчега в продължение на пет месеца, а след това ковчегът заседна на планината Арарат. Полунощният вик се присъедини към втория ангел в Ексетър и продължи до затварянето на вратата на 22 октомври 1844 г., в изпълнение на притчата за десетте девици. Мария се присъедини към Елисавета в Ексетър и остана до раждането на Йоан.

Вестта, останала скрита за Лич през 1838 г., е вестта за „петте месеца“. Скриването на петте месеца е представено чрез осемте души в ковчега; то е скриването на Елисавета през

първите пет месеца от бременността ѝ. Това е Господ, Който през 1838 г. е държал ръката Си над петте месеца, докато не е отдръпнал ръката Си от петте месеца, позволявайки на Лич да публикува датата десет дни преди нейното изпълнение. Когато вестта за петте месеца се разпечатва в последните дни, както се излага сега, вие се намирате в шестте дни на лагерното събрание в Ексетър, от 12 до 17 август 1844 г., последвани от шестдесет и шест дни до затворената врата на 22 октомври 1844 г. Имало е седемдесет и два дни, но когато те бъдат разположени върху пророческа линия и след това пътните знаци бъдат обособени, може да се види, че знамението на обсадата, представено чрез лагерното събрание в Ексетър, е било шест дни, последвани от шестдесет и шест дни до затворената врата. В пророчески план периодът е представен като 6 6 6.

Историята на обсадата, представена чрез периода от Ексетър до 22 октомври, е изобразена чрез Ламех от шестото поколение на Каиновия род. Вратата се затваря непосредствено след разпечатването на пророчеството за петте месеца. Тя се затваря постепенно, но за адвентизма този процес започна на 11 септември и завършва с настъпването на обсадата. Когато настъпи обсадата, ще проявите характера или на Ламех от Каиновия род, или на Ламех от Ситовия род. Числото на тази история за Ламех от Каиновия род е 6 6 6, а числото за Ламех от Ситовия род и тържествуващата църква е 7 7 7.

Проявлението на двата характера, представени чрез двамата Ламеховци и чрез 666 или 777, започва със събитията, които извеждат адвентизма в центъра на общественото внимание, когато се повдига въпросът защо адвентистите са мълчали за предупреждението за огнените кълба в Нашвил. Разгарящата се полемика се превръща в нагледна демонстрация преди затворената врата на наближаващия неделен закон, която е била предобразувана чрез животните, изкачващи се по рампата и влизащи в ковчега. Това засилващо се нагледно предупреждение е било предобразувано също и чрез преживяното от Илия на планината Кармил и чрез милеритското движение от 1844 г.

Пророческата структура на обсадата

Пророческата структура на една обсада, която завършва с разрушаването на града, представя период от време, който започва със знамение и завършва със знамение. Тя представя период от време и определен момент във времето. Периодът на формиране на образа е представен по различни начини. Всяка пророческа структура от този вид във вдъхновеното свидетелство предобразява времето на изпитание, свързано с образа на звяра, което достига своята кулминация с белега на звяра.

> „„Образът на звяра‘ представлява онази форма на отстъпническия протестантизъм, която ще се развие, когато протестантските църкви потърсят помощта на гражданската власт, за да наложат своите догми. Остава още да се определи какво представлява ‚белегът на звяра‘.“ Великата борба, 445.

Този времеви период представя формирането на образа в чест на звяра и по негово подобие; белегът на звяра се налага, когато формиращият се образ достигне етапа, на който може чрез словото си да установи неделен закон. Белегът на властта на Рим е бил предобразно

представен от Навуходоносор при разрушаването на Йерусалим. Независимо дали става дума за Вавилон, или за Рим, структурата на обсадата поставя акцента върху северния цар в последните дни. Обсадата, водена от Орхан от 1333 до 1337 г., и четирите години от 27 юли 1449 г. до обсадата на Константинопол през 1453 г. не само са предобраз на периода от 11 август 1840 г. до 22 октомври 1844 г., но чрез тези обсади се подчертава и ролята на исляма като чедата на източния вятър в библейското пророчество. Темата за северния цар (Вавилон или Рим) и източния вятър е представена чрез „вестите от изток и от север“ в Даниил 11:45.

> Но известия от изток и от север ще го смутят; затова ще излезе с голяма ярост, за да погуби и напълно да изтреби мнозина. Даниил 11:44.

Четирите години от 27 юли 1449 г. до обсадата на Константинопол през 1453 г. обозначават не само четиригодишен период, но в съчетание със смъртта на Йоан Палеолог през 1448 г. този период е представен и като петгодишен.

Структурата е представена и при двете разрушения на Йерусалим, и при Ноевия потоп. Тя присъства при първата Пасха в Египет, когато се изискваше ангелът погубител да види знака от кръв върху вратата, която отведе фараона и войската му в морето, докато източните ветрове не бяха освободени и водите не затвориха входната врата към Обетованата земя. Структурата присъства в алфа-историята на църквата в Пергам от 313 г. до първия неделен закон през 321 г., както и в омега-историята на Пергам от декрета на Юстиниан през 533 г. до неделния закон от 538 г. При Пергам знакът е или едикт, или декрет, но и двата поставят началото на период, чиято кулминация е неделен закон.

Структурата на обсадата и разрушаването на Йерусалим у Езекиил обхваща периода от 587 г. пр. Хр. до 586 г. пр. Хр.: две години при включително броене на времето и 1,5 години при изключително броене на времето. Друга пророческа структура на обсада също е представена от двегодишния период на похода при Панион, който включва битката при Панион през 200 г. пр. Хр. и обсадата на Сидон през 198 г. пр. Хр. Смъртта на съпругата на Езекиил съответства на смъртта на Ламех, смъртта на Йоан Палеолог и битката при Панион.